

Czwartek, 10 października 2019 r.

P9_TA(2019)0027

Sprzeciw na podstawie art. 112 Regulaminu: Substancje czynne, w tym chlorotoluron

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2019 r. w sprawie projektu rozporządzenia wykonawczego Komisji zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: amidosulfuron, beta-cyflutryna, bifenoks, chlorotoluron, kłofentezyna, chlomazon, cypermetryna, daminozyd, deltametryna, dikamba, difenokonazol, diflubenzuron, diflufenikan, fenoksaprop-P, fenpropidyna, fludioksonil, flufenacet, fostiazat, indoksakarb, lenacyl, MCPA, MCPB, nikosulfuron, pikloram, prosulfokarb, piryproksyfen, tiofanat metylu, triflusulfuron i tritosulfuron (D062951) (D062951/02 – 2019/2826(RSP))

(2021/C 202/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: amidosulfuron, beta-cyflutryna, bifenoks, chlorotoluron, kłofentezyna, chlomazon, cypermetryna, daminozyd, deltametryna, dikamba, difenokonazol, diflubenzuron, diflufenikan, fenoksaprop-P, fenpropidyna, fludioksonil, flufenacet, fostiazat, indoksakarb, lenacyl, MCPA, MCPB, nikosulfuron, pikloram, prosulfokarb, piryproksyfen, tiofanat metylu, triflusulfuron i tritosulfuron (D062951)
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 21 i art. 17 akapit pierwszy,
 - uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/408 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wykonania art. 80 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin oraz w sprawie ustalenia wykazu substancji kwalifikujących się do zastąpienia ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 11 i 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2018 r. w sprawie wykonania rozporządzenia w sprawie środków ochrony roślin (WE) nr 1107/2009 ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 112 ust. 2 i 3 Regulaminu,
 - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
- A. mając na uwadze, że chlorotoluron dyrektywą Komisji 2005/53/WE ⁽⁵⁾ został w dniu 1 marca 2006 r. włączona do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽⁶⁾ oraz został uznany za zatwierdzony na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009;

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 67 z 12.3.2015, s. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0356.

⁽⁵⁾ Dyrektywa Komisji 2005/53/WE z dnia 16 września 2005 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia chlorotalonilu, chlorotoluronu, cypermetryny, daminozydu i tiofanatu metylu jako substancji czynnych (Dz.U. L 241 z 17.9.2005, s. 51).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

Czwartek, 10 października 2019 r.

- B. mając na uwadze, że od 2013 r. trwa procedura odnowienia zatwierdzenia chlorotoluronu na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 844/2012⁽⁷⁾;
- C. mając na uwadze, że okres zatwierdzenia substancji czynnej chlorotoluronu został już przedłużony o rok rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 533/2013⁽⁸⁾, następnie o rok rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1511⁽⁹⁾, ponownie o rok rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1262⁽¹⁰⁾, a teraz ponownie o rok w drodze niniejszego projektu rozporządzenia wykonawczego Komisji, które przedłuży okres zatwierdzania do dnia 31 października 2020 r.;
- D. mając na uwadze, że Komisja nie wyjaśniła powodów przedłużenia, stwierdziwszy jedynie: „W związku z tym, że ocena tych substancji opóźniła się z przyczyn niezależnych od wnioskodawcy, prawdopodobnie zatwierdzenia tych substancji czynnych wygasną, zanim zostanie podjęta decyzja w sprawie ich odnowienia”;
- E. mając na uwadze, że rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska przy jednoczesnym zachowaniu konkurencyjności unijnego rolnictwa; mając na uwadze, że należy zwłaszcza zadbać o ochronę szczególnie wrażliwych grup ludności, w tym kobiet ciężarnych, niemowląt i dzieci;
- F. mając na uwadze, że należy zastosować zasadę ostrożności, a także mając na uwadze, że w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 stwierdzono, że substancje powinny być włączane w skład środków ochrony roślin jedynie po wykazaniu ich wyraźnych korzyści dla produkcji roślinnej, przy których nie przewiduje się żadnego szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi lub zwierząt ani żadnych niedopuszczalnych skutków dla środowiska;
- G. mając na uwadze, że w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 stwierdzono, że ze względów bezpieczeństwa okres zatwierdzenia substancji czynnych powinien być ograniczony w czasie; mając na uwadze, że okres zatwierdzenia powinien być proporcjonalny do ewentualnego ryzyka związanego ze stosowaniem takich substancji, ale w tym przypadku jest jasne, że taka proporcjonalność nie istnieje;
- H. mając na uwadze, że w ciągu 13 lat od zatwierdzenia chlorotoluronu jako substancji czynnej został on zidentyfikowany jako prawdopodobny czynnik zaburzający gospodarkę hormonalną, a jednak w tym czasie nie zmieniono ani nie wycofano zatwierdzenia dla tej substancji;
- I. mając na uwadze, że w przypadku stwierdzenia możliwości szkodliwego wpływu na zdrowie przy jednoczesnym braku pewności naukowej Komisja i państwa członkowskie mogą i powinny działać zgodnie z zasadą ostrożności, przyjmując tymczasowe środki zarządzania ryzykiem, które są niezbędne, by zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego;
- J. mając na uwadze, że w szczególności art. 21 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 stanowi, iż Komisja może w każdej chwili dokonać przeglądu zatwierdzenia substancji czynnej, zwłaszcza w przypadku gdy w świetle najnowszej wiedzy naukowej i technicznej uzna, że istnieją powody, aby uważać, iż dana substancja przestała spełniać kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4, oraz mając na uwadze, że przegląd ten może doprowadzić do wycofania lub zmiany zatwierdzenia substancji;

(7) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

(8) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 533/2013 z dnia 10 czerwca 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: 1-metylocyklopropen, chlorotalonil, chlorotoluron, cypermetryna, daminozyd, forchlorfenuron, indoksakarb, tiofanat metylu, tribenuron (Dz.U. L 159 z 11.6.2013, s. 9).

(9) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1511 z dnia 30 sierpnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych 1-metylocyklopropen, beta-cyflutryna, chlorotalonil, chlorotoluron, cypermetryna, daminozyd, deltametryna, dimetenamid-p, flufenacet, flurtamon, forchlorfenuron, fostiazat, indoksakarb, iprodion, MCPA, MCPB, siltiofam, tiofanat metylu i tribenuron (Dz.U. L 224 z 31.8.2017, s. 115).

(10) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1262 z dnia 20 września 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: 1-metylocyklopropen, beta-cyflutryna, chlorotalonil, chlorotoluron, chlomazon, cypermetryna, daminozyd, deltametryna, dimetenamid-p, diuron, fludioksonil, flufenacet, flurtamon, fostiazat, indoksakarb, MCPA, MCPB, prosulfokarb, tiofanat metylu i tribenuron (Dz.U. L 238 z 21.9.2018, s. 62).

Czwartek, 10 października 2019 r.

Właściwości zaburzania funkcjonowania układu hormonalnego

- K. mając na uwadze, że zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008⁽¹¹⁾ chlorotoluron spełnia kryteria zharmonizowanej klasyfikacji jako substancja, która jest bardzo toksyczna dla organizmów wodnych, bardzo toksyczna dla organizmów wodnych i powoduje długotrwałe zmiany, i jest podejrzenie, że powoduje raka (Carc. 2) i podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki (Repr. 2);
- L. mając na uwadze, że w 2015 r. chlorotoluron został umieszczony w „wykazie substancji kwalifikujących się do zastąpienia” rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/408, ponieważ uważa się, że chlorotoluron ma właściwości zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego, które mogą powodować szkodliwe skutki u ludzi, oraz ponieważ spełnia kryteria pozwalające uznać go za substancję trwałą i toksyczną;
- M. mając na uwadze, że zgodnie z pkt 3.6.5 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 nie można zatwierdzić substancji czynnej uznanej za substancję zaburzającą funkcjonowanie układu hormonalnego, która może mieć niekorzystny wpływ na ludzi, chyba że narażenie ludzi na tę substancję czynną, sejfner lub synergetyk w środku ochrony roślin w realistycznych proponowanych warunkach stosowania jest nieistotne, to znaczy dany produkt jest stosowany w systemach zamkniętych lub w innych warunkach wyłączających kontakt z ludźmi oraz jeżeli pozostałości substancji czynnej, sejfnera lub synergetyku w żywności lub paszach nie przekraczają wartości wzorcowej określonej zgodnie z art. 18 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹²⁾;
- N. mając na uwadze, że nie do przyjęcia jest, aby nadal dopuszczone było stosowanie substancji, o której wiadomo, że spełnia kryteria graniczne ustanowione z myślą o ochronie zdrowia ludzkiego w odniesieniu do rakotwórczych, mutagennych, działających szkodliwie na rozrodczość lub zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego substancji czynnych, i tym samym naraża na ryzyko zdrowie publiczne i środowisko;
- O. mając na uwadze, że wnioskodawcy mogą wykorzystywać automatyczny system wbudowany w metody pracy Komisji, który natychmiast przedłuża okresy zatwierdzania substancji czynnych, jeżeli ponowna ocena ryzyka nie została zakończona, przeciągając proces ponownej oceny poprzez celowe przedstawianie niekompletnych danych i występowanie o kolejne odstępstwa i specjalne warunki, a to wiąże się z niedopuszczalnym zagrożeniem dla środowiska i zdrowia ludzkiego, które w tym czasie nadal są narażone na działanie niebezpiecznej substancji;
- P. mając na uwadze, że w swojej rezolucji z dnia 13 września 2018 r. w sprawie wykonania rozporządzenia w sprawie środków ochrony roślin (WE) nr 1107/2009⁽¹³⁾ Parlament wezwał Komisję i państwa członkowskie, aby „dopilnowały, żeby proceduralne przedłużenie okresu zatwierdzenia na czas trwania procedury, zgodnie z art. 17 rozporządzenia, nie było stosowane w odniesieniu do substancji czynnych, które są mutagenne, rakotwórcze lub działające szkodliwie na rozrodczość i w związku z tym należą do kategorii 1A lub 1B, lub substancji czynnych zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego i szkodliwych dla ludzi lub zwierząt, jak ma to obecnie miejsce w przypadku takich substancji jak: flumioksazyne, tiaklopryd, chlorotoluron i dimoksytrobina”;
- Q. mając na uwadze, że parlament holenderski wyraził zaniepokojenie tymi przedłużeniami i wezwał do zaprzestania przedłużania stosowania substancji, o których wiadomo, że stanowią poważne zagrożenie dla różnorodności biologicznej, w szczególności pszczoł i trzmieli, lub substancji rakotwórczych, mutagennych, zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego lub działających szkodliwie na rozrodczość⁽¹⁴⁾;
1. uważa, że projekt rozporządzenia wykonawczego Komisji przekracza uprawnienia wykonawcze przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009;
 2. uważa, że projekt rozporządzenia wykonawczego Komisji jest niezgodny z zasadą ostrożności;

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1).

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0356.

⁽¹⁴⁾ TK 21501-32 nr 1176.

Czwartek, 10 października 2019 r.

3. uważa, że decyzja o przedłużeniu zatwierdzenia chlorotoluronu nie jest zgodna z kryteriami bezpieczeństwa określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 i nie opiera się ani na dowodach, że substancja ta może być bezpiecznie stosowana, ani na udowodnionej pilnej potrzebie stosowania substancji czynnej chlorotoluronu w produkcji żywności w Unii;
 4. wzywa Komisję do wycofania projektu rozporządzenia wykonawczego oraz do przedłożenia komisji nowego projektu, uwzględniającego dowody naukowe dotyczące szkodliwych właściwości wszystkich odpowiednich substancji, zwłaszcza chlorotoluronu;
 5. wzywa Komisję do przedstawiania projektów rozporządzeń wykonawczych jedynie w celu przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji, w przypadku których obecny stan nauki nie powinien prowadzić do wniosku Komisji w sprawie nieprzedłużenia zezwolenia dla danej substancji czynnej;
 6. wzywa Komisję do wycofania zatwierdzeń dotyczących substancji, jeżeli istnieją dowody lub uzasadnione wątpliwości, że nie będą one spełniać kryteriów bezpieczeństwa określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009;
 7. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia właściwej i terminowej ponownej oceny zezwoleń dla substancji czynnych, w odniesieniu do których są one państwami członkowskimi pełniącymi rolę sprawozdawcy, oraz do zapewnienia jak najszybszego skutecznego rozwiązania obecnych opóźnień;
 8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.
-